

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 254.500 van 15 september 2022
in de zaak A. 235.270/VII-41.378**

In zake: Sabawoon KHAROTAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Elisabeth Van der Haert
kantoor houdend te 1040 Brussel
Louis Schmidtlaan 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stefaan Verbouwe en Rutger Robijns
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Verzoeker dient met een enig verzoekschrift op 13 december 2021 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 12 oktober 2021 waarbij wordt beslist verzoeker te beschouwen als jonger dan 18 jaar en dat verzoeker een voogd zal krijgen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

Overeenkomstig artikel 26, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’, heeft de voorzitter van de VIIe kamer bij beschikking van 9 mei 2022 aan de partijen voorgesteld dat de zaak niet op een openbare terechtzitting wordt behandeld, tenzij één van de partijen hierom verzoekt.

Geen van de partijen heeft om een terechtzitting gevraagd.

Overeenkomstig bovenvermelde beschikking, werd het debat gesloten en werd de zaak in beraad genomen op 23 juni 2022.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is België binnengekomen en hij dient op 1 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 juli 2005. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

Op vraag van de dienst Voogdij ondergaat verzoeker op 6 oktober 2021 in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker “op datum van 06.10.2021 een leeftijd heeft van ongeveer 18 jaar, waarbij 18 jaar met een standaarddeviatie van 1.5 jaar een goede schatting is”.

Op 12 oktober 2021 beslist de dienst Voogdij verzoeker te beschouwen als jonger dan 18 jaar en dat verzoeker een voogd zal krijgen tot hij 18 jaar is, “dus tot 6 april 2022”. Dit is de bestreden beslissing.

3.2. Met een e-mail van 20 juni 2022 delen de raadslieden van de verwerende partij aan de Raad van State een beslissing mee van 10 juni 2022 waarmee verzoeker wordt beschouwd als jonger dan 18 jaar en waarin wordt gesteld dat verzoekers voogd hem begeleidt tot hij 18 jaar is, “dus tot 31 juli 2023”.

IV. Ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid

4. In de beslissing van 10 juni 2022 wordt vastgesteld “dat er een administratieve fout werd gemaakt”, dat verzoeker minderjarig is op basis van de resultaten van de medische test en dat Y.T. verzoekers voogd blijft tot 31 juli 2023.

31 juli 2023 is de datum waarop verzoeker volgens zijn eigen verklaringen de leeftijd van 18 jaar zal hebben bereikt.

5. Uit het voorgaande blijkt dat het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing van 12 oktober 2021 zonder voorwerp is geworden. Minstens heeft verzoeker er geen actueel belang meer bij, net omdat hij zijn voogd ingevolge de beslissing van 10 juni 2022 behoudt tot de datum waarop hij volgens zijn eigen verklaringen de leeftijd van 18 jaar zal hebben bereikt.

Bijgevolg is het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk.

V. Over de vordering tot schorsing

6. Deze zaak vereist slechts korte debatten zodat er grond is om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Er is bijgevolg geen grond meer om de vordering tot schorsing verder te onderzoeken.

VI. Kosten van het geding

7. Vermits de verwerende partij zelf aangeeft dat zij een administratieve fout heeft gemaakt en zij een nieuwe beslissing heeft genomen die overeenstemt met de door verzoeker opgegeven leeftijd, past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien september tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams